

Stk. 2 ophæves, idet reglen findes overflødig. Den beskrevne situation er meget teoretisk og forekommer næppe i praksis.

Stk. 4 foreslås ophævet som overflødig. Beslutninger træffes efter § 16 ikke ved vejsynet, men umiddelbart efter, og aftaler indgået ved et vejsyn er selvfølgelig bindende efter dansk rets almindelige aftaleret.

Til nr. 13

Ændringen er dels af redaktionel karakter, dels en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 48.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvens af ændringen af lovens § 19, jfr. forslagens § 2, nr. 12.

Til nr. 15-17

En kommune, der i forbindelse med regelsaneringsarbejdet har kritiseret privatvejsloven, finder, at bestemmelserne om vejfortegnelser og klassificering er udtryk for unødigt administration. Særlig bestemmelsen om private aftalers optagelse i vejfortegnelsen findes uhensigtsmæssig, fordi det beror på en tilfældighed, om kommunen bliver bekendt med sådanne eller med senere ændringer i disse aftaler.

Ministeriet finder, at vejfortegnelser ikke alene er et praktisk redskab for kommunerne i den daglige administration, men at det også af hensyn til grundejerne er rimeligt med en offentlig fortegnelse over disse veje.

Derimod synes behovet for en klassificering af vejene i fire forskellige klasser ikke at være stort og er sjældent fulgt op i praksis, hvorfor dette system foreslås afskaffet. Det indebærer en forenkling i de efterfølgende lovparagraffer.

Reglen om kommunens adgang til at optage private aftaler vedrørende adgangsforhold, vejvedligeholdelse, belysning og renholdelse m.v. foreslås strøget, idet den har vist sig at være besværlig at håndtere i praksis.

Dette er dog ikke til hinder for, at kommuner, der ønsker dette, fortsat optager disse oplysninger i vejfortegnelsen. Dette vil især være praktisk for Københavns kommune, hvor enkelte private fællesveje er udskilt af matriklen. Nærmere bestemmelser herom vil kunne medtages i de retningslinier, ministeriet kan udsende.

Til nr. 18-30, 32-37, 39 og 41-42

Disse ændringer er alle en konsekvens af ophævelsen af lovens § 22 om klassificering af vejene.

Ændringsforslagene er gennemført således, at det er reglerne vedrørende den hidtidige efter antal største vejklasse - klasse II - der videreføres som gældende for alle private fællesveje i byområder. Samtidig udgår muligheden for øget udlægsbredde på op til 22 m. Den maksimale udlægsbredde for private fællesveje er herefter 18 m, i København og på Frederiksberg 20 m.

Vedr. ophævelse af § 36, stk. 2, henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7 og 17.

Til nr. 31

Ændringen svarer til ændringerne af § 1, nr. 8 og 18, vedrørende § 38, stk. 2, og § 78, stk. 2, i lov om offentlige veje.

Til nr. 38

Efter gældende praksis er det tilstrækkeligt, at anmodning om en udgiftsfordeling fremsættes senest samtidig med arbejdets udførelse. Denne praksis afviger fra lovens øvrige bestemmelser, hvorefter samtlige berørte grundejere skal høres, inden et arbejde på en privat fællesvej påbegyndes, hvis de skal betale til arbejdet.

Da det forekommer rimeligt, at de grundejere, der skal betale til anlæg af en privat fællesvej, også får mulighed for at fremsætte ønsker vedrørende anlæggets udformning, foreslås denne praksis ophævet.

Til nr. 40

På baggrund af de erfaringer, der er indvundet i tidens løb, foreslås § 44 tydeliggjort.

Henvisningen i § 44, stk. 1, til F.L. §§ 92 og 100 tydeliggør, at iværksættelse af de pågældende forandringer og foranstaltninger skal ske i overensstemmelse med færdselslovens kompetencefordeling mellem politi og vejmyndighed.

En række af de forhold, der er omfattet af § 44, varetager mere miljømæssige end færdselsmæssige hensyn, og bestemmelsen bør tillempes herefter. § 40-foranstaltninger etableres oftest af hensyn til vejens beboere og ikke af hensyn til den almene færdsel. Det må derfor også være rimeligt, at udgifterne til disse foranstaltninger kan pålignes grundejerne.

Som anført i § 44, stk. 2, udelukker henvisningen til privatvejslovens §§ 57-62 ikke, at vejmyndigheden træffer aftale med den kreds af grundejere, der ønsker vejen trafiksaneret, om at disse forestår arbejdets gennemførelse og afholder udgifterne derved. En sådan ordning må dog forudsætte, at vejmyndigheden har afvejet den offentligret-